

ת"ד 5132/04/13 - מדינת ישראל נגד ליאת גול

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 5132-04-13 מדינת ישראל נ' גול
בפני כב' השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ליאת גול

ע"י עוה"ד שירי שפר

הנאשמת

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשמת מחמת הספק

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של אי ציות לתמרור עצור וגרם חבלה של ממש וזאת בניגוד לתקנה 64 (ד) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 וסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961 ונהיגה בקלות ראש וגרם חבלה של ממש - בניגוד לסעיף 62 (2) וסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.

הרקע לכך הוא שביום 29.12.12 בסמוך לשעה 19.00 נהגה הנאשמת ברכב ברח' אהרונסון בת"א והתקרבה לצומת עם רח' הירקון כשבכיוון נסיעתה מוצב בצד ימין תמרור עצור (302) כשבאותה שעה הופיע רוכב אופנוע המעורב כשהוא נוסע ברח' הירקון משמאל לימין בכיוון נסיעת הנאשמת, שני כלי הרכב התנגשו ורוכב האופנוע נחבל חבלה של ממש.

אין מחלוקת בין הצדדים בענינים הבאים:

1. הנאשמת נהגה ברכב ברח' אהרונסון ממזרח למערב והתקרבה לצומת עם רח' הירקון.

2. בכיוון נסיעתה מוצב תמרור עצור (302).

3. רוכב האופנוע המעורב נסע ברח' הירקון בנתיב הימני משמאל לימין בכיוון נסיעת הנאשמת.

4. רוכב האופנוע המעורב פגע בדלת קדמית שמאלית של רכב הנאשמת.

5. לרוכב האופנוע המעורב נגרם שבר ברגל.

לגרסת המאשימה: הנאשמת לא צייתה לתמרור עצור שהיה בצומת בכיוון נסיעתה ולא נתנה זכות קדימה לרוכב האופנוע שנסע בדרך החוצה.

לגרסת הנאשמת: היא עצרה בהתאם להוראות התמרור עצור שהיה בכיוון נסיעתה, בדקה שהדרך פנויה והתחילה בגלישה איטית, ראתה שהכביש פנוי והגיע כמעט לאמצע הצומת ואז הופיעו במהירות גבוהה שני רוכבי אופנוע שאחד חלף על פניה והשני נכנס בה בצד שמאל בדלת הנהג.

דין והכרעה:

1. באירוע התאונה מדובר בשתי גרסאות לארוע התאונה.

2. לגרסת הנאשמת היא עצרה בתמרור עצור שהיה מוצב בכיוון נסיעתה ולאחר שבדקה שהדרך פנויה התחילה בגלישה איטית כשלפתע שני רוכבי אופנוע הופיעו מצד שמאל כשאחד חולף על פניה והשני נכנס בה בצד שמאל בדלת הנהג. (גרסה זו נתמכת בעדות אמה של הנאשמת וכן בהודעתה במשטרה ת/9).

3. יצוין כי בוחן תאונות לא היה במקום התאונה בזמן הארוע.

בוחן יצא למקום כחודש לאחר ארוע התאונה, לא נערך שיחזור אשר היה יכול ללמד האם התאונה היתה נמנעת או בלתי נמנעת (ת/1).

לפיכך, גם לא נמצאו סימני בלימה וכן לא נערך ניסוי שדה ראיה (ש' 4 - 6 בעמ' 6 לפר').

הבוחן אשר ביקר במקום לא רשם באיזה מרחק מהצומת נמצא התמרור עצור וכן באיזה מרחק מהצומת נמצא קו העצירה (ש' 14 - 17 בעמ' 5 לפר').

הבוחן אינו יודע היכן מקום האימפקט וכן אינו יודע היכן מיקום הנזקים ברכבים וזאת מאחר והמדובר בתיק הצמדה (ש' 6 - 7 עמ' 5 לפר'). לא נעשו חישובים לגבי מהירות האופנוע המעורב וכן לא נעשו חישובים לגבי

מהירות רכב הנאשמת והמרחק שעבר רכב הנאשמת מתחילת חציית הצומת ועד מקום האימפקט.

4. המאשימה מסתמכת למעשה על עדות יחידה של נהג האופנוע המעורב שהינו גם נוגע בעניין.
5. בנסיבות העניין לא ניתן לשלול את גרסת הנאשמת כי כשהחלה בחציית הצומת, הצומת היה פנוי ורוכב האופנוע היה מחוץ לשדה הראיה שלה.
6. לאור כל האמור לעיל, לא הוכיחה המאשימה את אשמת הנאשמת מעבר לכל ספק סביר, לפיכך בית המשפט מזכה את הנאשמת מחמת הספק.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ד, 01 מאי 2014, במעמד הצדדים.